

Gårdfarihandel

Emil "Billiga Lasse" kom med häst och vagn och sålde varor. På vagnen stod ett slags skåp med nedfällbara luckor på båda sidor och på baksidan utdragbara lådor, och där fanns det mesta av en manufaktur och sybehörsaffär. I Nartorp övernattade han hos en familj, Selem Fridlund vars hustru Anna till och med hjälpte honom att göra enbärdricka, som han älskade. Även luffare fick natthärbärge där, men aldrig inträffade någon eldsvåda eller någon annan incident. De övernattade i regel på höskullen. Billiga Lasse skänkte sina pengar efter sin död till Frälsningsarmén.

Andersson "från Norrköping" som var skåning åkte cykel med väska fram och bak. Han var nasare, som det kallades och saluförde även trikåer.

Vis-Jon var luffartyp som gick med en väska innehållande sybehör, rakgrejor och hårartiklar. Han var extremt liten, hade magsår och "ät" ständigt bikarbonat.

Lill-Affe-Alfred från Fänge åkte cykel med korta varor som det hette på den tiden.

Karl Karlsson körde motorcykel, saluförde en del grejor även trikåvaror som underkläder.

David i Långkärr åkte bil och sålde fisk.

Zigenarfamiljen Lindgren förtennade kärll, spådde, köpte gamla höns, slog läger vid Nartorps dansbana, ibland på en slätt mellan Sjögerum och Segerstorp. Man upplevde det både lite spännande och farligt för de hade stora hundar som skrämdes, spelade fiol så vackert och hade ovanligt fina kläder på sig.

Ambulerande försäljare –nasare

Inspektör Andersson, tidigare inspektör vid Stegeborg. Han var skåning, en rödnäst smal man som kom på cykel med stor packning. Han hade på sig spetsbyxor och benlindor. (Spetsbyxor är den modell som officerrare hade förr, vida upptill och smala från knäna och nedåt) Han sålde kläder och dukar. Han höll på fram till 50-talet. Han brukade övernatta hos Emil Svensson i Bocksätter.

Lindström hade en cykel med dubbel ram, sålde kläder som han hade i en stor koffert. Han brukade komma lagom till middagen hos Börje Johanssons föräldrar i Uggelvik och övernattade hos Juhlin i Björkbrinken. En gång blev han eftersökt av polisen Nylin. Denne undrade om han hade några fasta kunder i bygden, när han var på jakt efter honom. Selma som var syster till fjärdingsman Linus Wigren hörde till dem men det ville ingen upplysa polisen om. Det kunde ju vara känsligt. Höll på till 50-talet.

Linköpings-Jösse, vid namn Gustafsson med hustrun Hilma "svart som en korp" kom med hästskjuts. Han var hästhandlare och bytte hästar. Sålde även kläder med mera. Höll på till 40-talet.

Toffel-Kalle sålde skor. Valter Nilsson fick köra hästen från St Bottna till Arentorp som 8-åring, vilket fick honom att känna sig som en stor karl. Toffel-Kalle hade en hund med sig. (ca 1920)

Glad sålde borstar, tvagor med mera på 50-talet. Han åkte bil.

Augustsson åkte runt och sålde svagdricka i kuttingar, 2 och 5 liters. Det gjorde även Göta bryggeri i Söderköping.

Kalle Karlsson från Betel for runt med motorcykel och en katalog och tog upp beställningar på järnvaror, typ bykgrytor, kaminer, stuprör.

Fiskhandlare:

Manne Pettersson från Kullen, sen Eksjö, Stegeborg sålde fisk mest mot Vikbolandet och Skönberga. Fiskade själv först men köpte sen västkustfisk som hämtades vid tåget i Söderköping.

Edlund, Slaktar Arvid och Kalle Öberg sålde strömming ibland.

David och Bertil Johansson i Sjöhagen Mogata sålde till folket i den del av socknen som gränsar mot Mogata. Diverse hantverkare som fanns i trakten:

Einar Landström, sadelmakare, från Moborg vid Björnvik, for runt till gårdarna och lagade selar, arbetade mycket vid Herrborum.

Frid, sadelmakare, en "mystisk" man med krulligt hår och racercykel, var bland annat vid Borum och satt i ena flygeln och lagade selar.

Det fanns en korggubbe i Sandtorp under Dergerhov som sålde korgar.

Kakelugnsmakare Holmgren (troligen) arbetade bara med händerna, han hämtades vid Nyalund. 1938 gjorde han kakelugnar i det hus som Börje Johansson tidigare ägde i Trärum.

Murare var bröderna Jansson från Lagnö som hade de flesta uppdragen i Skällvik.

Erik Andersson murade affären.

Målare var Trysberg från Nartorp om vilken hans kollega (konkurent) Målar-Nisse sa: "Trysberg målar fönster och träffar någon gång ramarna".

Rödfärgare var Slaktar-Arvid. Han kokte rödfärgen själv med sältran i. Han led ej av höjdskräck eller självbevarelsedrift då han band ihop flera stegar för att nå upp på höga uthus.

Billiga Lasse kom och höll marknad på torget i Nartorp.
Slaktare Vigren Arentorp kom och sålde kött bland annat.